

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2010 r. — Wolfgang Köppl przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-590/10)

(2011/C 95/02)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd krajowy**

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Wolfgang Köppl*Strona pozwana:* Freistaat Bayern**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG⁽¹⁾ — w szczególności w związku z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwu członkowskiemu („państwu przyjmującemu”) na nieuznanie prawa jazdy kategorii B, wydanego przez inne państwo członkowskie („państwo wydające”) z wynikającym wyraźnie z samego prawa jazdy naruszeniem warunku miejsca zamieszkania określonego w art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 91/439/EWG osobie, wobec której państwo przyjmujące przyjęło wcześniej środki w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/439/EWG, jeżeli osoba ta uzyskała później w państwie wydającym prawo jazdy kategorii C bez wynikającego wyraźnie z tego prawa jazdy naruszenia warunku miejsca zamieszkania?
- 2) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie państwo przyjmujące może również odmówić uznania prawa jazdy kategorii C wydanego tej osobie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona, Hiszpania w dniu 29 grudnia 2010 r. — Banco Español de Crédito, S.A. przeciwko Joaquín Calderón Camino

(Sprawa C-618/10)

(2011/C 95/03)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd krajowy**

Audiencia Provincial de Barcelona, Hiszpania.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Banco Español de Crédito, S.A..*Strona pozwana:* Joaquín Calderón Camino.**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy sprzeczne z prawem wspólnotowym, w szczególności w odniesieniu do prawa konsumentów i użytkowników, jest uchylanie się przez sąd krajowy od orzekania z urzędu i ab limine litis na każdym etapie postępowania od orzekania o nieważności lub o zmianie warunku umownego dotyczącego odsetek za zwłokę (w niniejszym przypadku w wysokości 29 %) w umowie pożyczki konsumpcyjnej? Czy sąd może, bez zmiany praw konsumenta [przyznanych przez] prawo wspólnotowe] opowiedzieć się za uzależnieniem ewentualnej oceny warunku od wniosku dłużnika (w drodze stosowanego zarzutu procesowego)?
- 2) Jak należy w związku z tym interpretować zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ i art.2 dyrektywy 2009/22/EWG⁽²⁾ art. 83 Real Decreto Legislativo núm. 1/2007 (dekretu z mocą ustawy nr 1/2007) [wcześniej art. 8 Ley General n. 26/1984, de 19 de julio, para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (ustawy powszechnej nr 26/1984) z dnia 19 lipca w sprawie ochrony konsumentów i użytkowników)]? Jaki zakres ma w związku z tym art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG stanowiący, że nieuczciwe warunki „nie będą wiążące dla konsumenta”?
- 3) Czy można wyłączyć sądową kontrolę z urzędu i ab limine litis, jeżeli powód określi w sposób wyraźny w pozwie stopę odsetek za zwłokę, kwotę długu, w tym długu z tytułu

należności głównej i z tytułu odsetek, kwotę kar umownych i kosztów, stopę odsetek oraz okres, za który dochodzi się tych odsetek (lub też wzmiankę o dodaniu do tej kwoty z urzędu ustawowych odsetek za zwłokę na podstawie prawa państwa członkowskiego pochodzenia), podstawę roszczenia, w tym opis okoliczności powołanych jako podstawa dochodzonych długu i odsetek oraz sprecyzuje wyraźnie, czy chodzi o odsetki ustawowe, umowne, kapitalizację odsetek lub o stopę odsetek od umowy pożyczki, jeżeli zostały one obliczone przez powoda, oraz o ile procent są one wyższe od stawki podstawowej Banku Centralnego, zgodnie z rozporządzeniem wspólnotowym w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽³⁾?

- 4) Czy w braku transpozycji, art. 5 ust. 1 lit. l) i m) stanowiące o „ustaleniach dotyczących jej zmiany” oraz art. 10 lit. l) odnosząc się do „ustaleniach dotyczących jej zmiany” — dyrektywy 2008/48/WE ⁽⁴⁾, zobowiązują jednostkę finansową do ujęcia w szczególności i wyróżniającego się sposób w umowie (nie w tekście w sposób niewyróżniający się), jako „informacji udzielanych przed zawarciem umowy”, informacji o stopie procentowej odsetek za zwłokę w przypadku braku zapłaty, oraz czynniki brane pod uwagę przy jej ustalaniu (wydatki finansowe, wydatki związane z odzyskiwaniem wierzytelności [...]) oraz do zawarcia w umowie ostrzeżenia co do skutków w związku z elementami kosztu [pożyczki]?
- 5) Czy art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/48/EWG zawiera obowiązek podania do wiadomości przedterminowej wymagalności spłaty kredytu lub pożyczki, która powoduje stosowanie odsetek za zwłokę? Czy stosuje się zakaz bezpodstawnego wzbogacenia z art. 7 dyrektywy 2008/48/2008, jeżeli jednostka finansowa nie tylko dąży do odzyskania dobra (kapitału pożyczki), ale także do zastosowania szczególnie wysokich odsetek za zwłokę?
- 6) Czy w braku przepisów transponujących oraz w świetle art. 11 ust. 2 dyrektywy 2005/29/WE ⁽⁵⁾ sąd może oceniać z urzędu jako nieuczciwą, praktykę wprowadzania do tekstów umowy klauzuli o odsetkach za zwłokę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95 z 21.4.1993)

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz.U. L 110 z 1.5.2009).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. L 399 z 30.12.2006).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149 z 11.6.2005).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Mainz (Niemcy) w dniu 3 stycznia 2011 r. — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH przeciwko Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Sprawa C-1/11)

(2011/C 95/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Mainz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Strona pozwana: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾ ma zastosowanie także do uczestników procesu przemieszczania?
- 2) W wypadku odpowiedzi przeczącej: czy art. 18 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia jest ograniczony przez prawo pierwotne Wspólnoty dotyczące ochrony tajemnic handlowych?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy poprzez art. 18 ust. 4 rzeczonego rozporządzenia zobowiązanie osób, które organizują przemieszczanie na podstawie art. 18 ust. 1, jest ograniczone do podania poprzez dokument zawarty w załączniku VII także wytwórcy odpadów lub podmiotu zbierającego wobec odbiorcy odpadów, w celu ochrony tajemnic handlowych?
- 4) Jeżeli na pytanie trzecie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy stopień ograniczenia zależy od wyważenia interesów w konkretnym przypadku (z jednej strony wchodzące w grę interesy handlowe, z drugiej strony ochrona środowiska)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 5 stycznia 2011 r. — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Kavehowi Puidowi

(Sprawa C-4/11)

(2011/C 95/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessischer Verwaltungsgerichtshof